

עוגיות פרג

מרגרי קלארק

לפני הרבה זמן הגיעה מהארץ הישנה משפחה ובה אבא, אמא וילד קטן בשם אנדי. וכשאנדי היה בן ארבע, הגיעה מהארץ הישנה גם הדודה שלו, קטיה. קטיה הגיעה על אוניה גדולה והביאה אתה הרבה מתנות לאבא ולאמא של אנדי. ביניהם הייתה כסת גדולה, צעיף צבעוני חם וחמישה קילו זרעי פרג.

הכסת הייתה מלאה פוך של אוזזה ירוקה שדודה קטיה גידלה בביתה, בארץ הישנה. הכסת חיממה את אנדי כשהוא ישן תחתיה. הצעיף הצבעוני נועד לאמא ולדודה קטיה, כשהן הלכו לשוק. וזרעי פרג היו מיועדים לפיזור על עוגיות קטנות, אותן אפתה דודה קטיה לאנדי כל יום שישי. יום שישי אחד, מלא שמש, דודה קטיה ואנדי נשארו בבית לבדם. דודה קטיה לקחה קצת חמאה,

תחת הכסת.
אבל אנדי לא אהב לישון. הוא אהב לקפוץ מעלה -
מטה על הכסת הגמישה, מלאה פוך אווזים וזה מה
שעשה.

כשהעוגיות נאפו דודה קטיה הוציאה אותן מהתנור
ושמה על השולחן לקירור. אחר כך התעטפה
בצעיף הצבעוני שהביאה, ואמרה שהיא צריכה
לצאת לשוק.

"אנדי" אמרה לפני צאתה "שכב כאן במיטה ושמור
על העוגיות. תשגיח שהכלב והחתול לא יתקרבו
אליהן."

"כן, דודה קטיה" אמר אנדי "אשמור על עוגיות
הפרג הקטנות ואשגיח שהכלב והחתול לא יגעו
בהן." ואנדי המשיך לקפוץ מעלה - מטה על הכסת
הגדולה, הגמישה.

"אבל אנדי" אמרה דודה קטיה "איך תוכל לשמור
על עוגיות הפרג אם אתה כל הזמן קופץ מעלה -
מטה על הכסת? אז תפסיק לקפוץ ורק שכב בשקט
ותשגיח על העוגיות."
והיא יצאה לשוק.

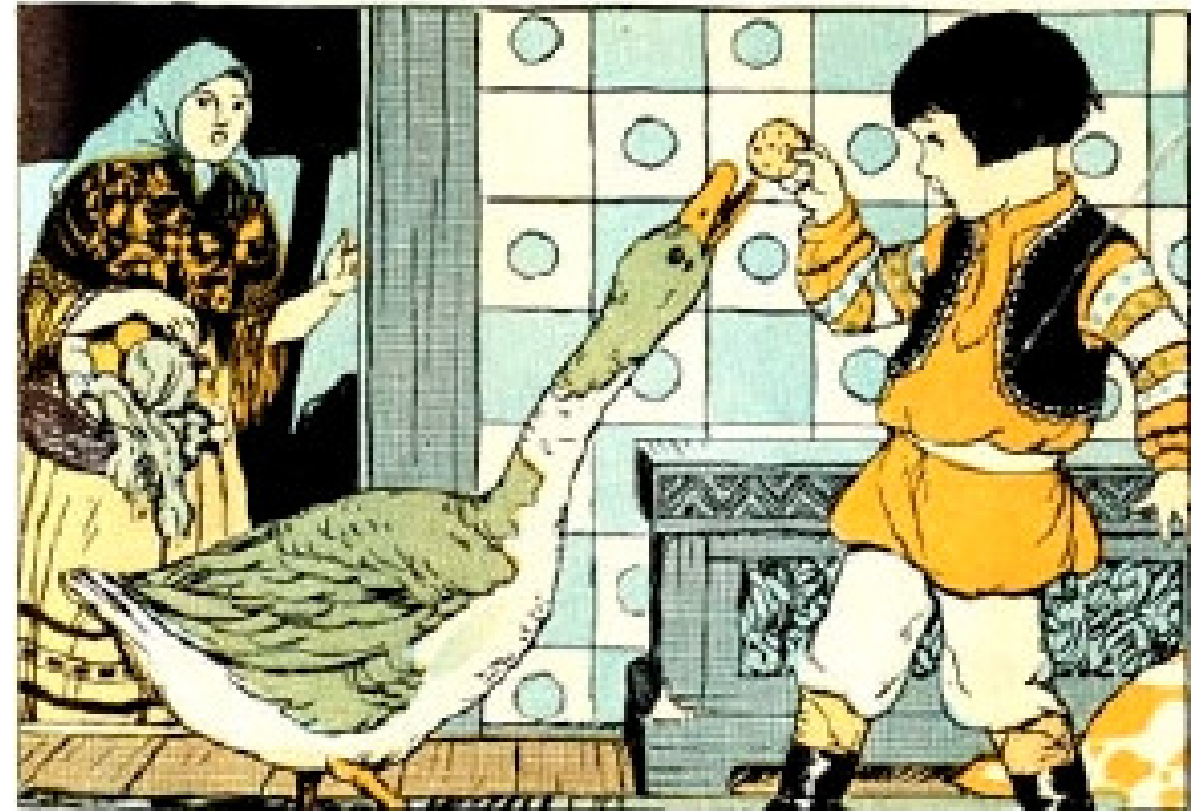

קצת סוכר, קצת קמח, קצת חלב ושבע ביצים,
הכינה עוגיות קטנות, ועליהן פיזרה את הפרג
שהביאה מהארץ הישנה.
בזמן שהעוגיות נאפו בתנור דודה קטיה שמה את
הכסת הגדולה על המיטה ואמרה לאנדי לישון

אלא שאנדי עדיין קפץ על הכסת מעלה - מטה, ולא השגיח כלל על העוגות עם הפרג הפזור עליהן. ובדיוק כשקפץ בפעם התשיעית למעלה באוויר, נשמע מדלת הבית רעש מוזר כאילו "הסססס". "איזה רעש מוזר" חשב אנדי. הוא ירד מהמיטה ורץ לדלת. וכשפתח אותה ראה לפניו אווזה ירוקה גדולה מאוד. גדולה בדיוק כמוהו! האווזה נראתה כועסת מאוד. היא נענעה בראשה ואת מקורה פתחה וסגרה לסירוגין. "מה את רוצה?" שאל אנדי "על מה את כועסת?" "אני רוצה את הפוך מהכסת שלך" געגעה האווזה "זה הפוך שלי." "לא, הוא לא שלך" ענה אנדי "דודה קטיה הביאה אותו אתה כשבאה מהארץ הישנה." "הוא שלי!" געגעה האווזה הירוקה הגדולה. היא דידתה אל המיטה והתחילה למשוך את הכסת הגדולה במקור האדום והארוך שלה. "אווזה ירוקה גדולה" קרא אנדי "תעזבי את הכסת ואז אתן לך אחת מעוגיות הפרג הקטנות שהכינה דודה קטיה."

וכך נתן לה אנדי עוד עוגית ועוד עוגית, עד שכל עוגיות הפרג נעלמו.
ובדיוק כשעוגית הפרג האחרונה ירדה בצווארה הארוך של האוזה לתוך בטנה, דודה קטיה פתחה את הדלת.
"בווו!" בכה אנדי "ראי! האוזה הירוקה הנבזית אכלה את כל עוגיות הפרג!"
"מה? היא אכלה את כל העוגיות החמודות שלי?"
קראה דודה קטיה "או, האוזה הנבזית הזו!"
אבל האוזה רצה אל המיטה, משכה את הכסת במקור האדום, הארוך שלה והתחילה לגרור את הכסת אל הדלת. דודה קטיה רצה אחרי האוזה הירוקה... ואז נשמע פיצוץ גדול.
האוזה הגרגרנית מילאה את עצמה בעוגיות הפרג עד שהבטן שלה התפוצצה והנוצות שלה התפזרו בכל החדר.
"טוב, טוב!" אמרה דודה קטיה, כשהיא אוספת את נוצות האוזה הירוקה "עוד מעט נוכל להכין שתי כריות פוך בשביל המיטה שלך, אנדי."

"עוגיות פרג?" געגעה האוזה "אני אוהבת עוגיות פרג. תן לי עוגית פרג ותוכל לשמור את הפוך שלי."
אנדי נתן לה עוגית, אבל עוגית אחת לא סיפקה את האוזה הגדולה.
"תן לי עוד אחת!" היא געגעה בכעס ואנדי נתן לה עוד עוגית.
"תן לי עוד אחת!" היא געגעה שוב בקול רם ואנדי נבהל ממש.